

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., ve věci žalobce **FICHEM spol. s r.o.**, se sídlem Prostějov, Vrahovická 421/123, zastoupeného JUDr. Michalem Hudečkem, advokátem se sídlem Olomouc, Krapkova 38, proti žalovanému **Generálnímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Praha 1, Lazarská 15/7, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 22.5.2013, č.j. 17331/13/7001-21001-010212, č.j. 16975/13/7001-21001-010212, č.j. 17333/13/7001-21001-010212 a č.j. 16951/13/7001-21001-010212, ve věcech obnovy daňového řízení,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k soudu v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání shora označených čtyř rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 22.5.2013, jimiž byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě (dále jen „FŘ“) ze dne 25.4.2012. Předmětnými rozhodnutími FŘ byly zamítnuty

návrhy žalobce na obnovu řízení, vedených Finančním úřadem v Prostějově (dále jen „správce daně“) ve věci doměření daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) žalobci za zdaňovací období červenec až říjen a prosinec 2006.

Žalobce v žalobě namítal, že napadená rozhodnutí odporují zákonu č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „d.ř.“) i ustálené judikatuře, neboť byl návrh žalobce zamítnut, ačkoli žalobce předestřel správním orgánům nové důkazy a skutečnosti, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí, a navíc rozhodnutí bylo učiněno na základě křivé výpovědi svědka. Rozhodnutí proto vyznívají tendenčně a působí, jakoby se správní orgány snažily za každou cenu zamezit znovuotevření řízení. Konkrétně žalobce namítal, že:

- 1) správce daně ambivalentně přistupoval k faktuře č. 6091, kterou vyhodnotil nejprve jako důkaz svědčící proti žalobci, avšak poté, co bylo prokázáno pozitivní vyznění tohoto důkazu ve prospěch žalobce, byla tato listina označena za irelevantní pro daňové řízení;
- 2) správní orgány naložily zavádějícím způsobem s žalobcem předloženými čestnými prohlášeními. Žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) týkající se čestných prohlášení, tj. rozsudky sp. zn. 2 Afs 1/2010 a 8 Afs 34/2010, avšak žalobce nepředkládal čestná prohlášení jako důkazní prostředek pro správné stanovení daňové povinnosti, nýbrž z důvodu posílení (podpory) svého tvrzení o původně nepravdivé výpovědi jednoho ze svědků a o původně zkreslených tvrzeních dalšího svědka, tj. jako podklad pro své tvrzení, že ve věci existují nové okolnosti a důkazy. Smyslem předložených čestných prohlášení tak bylo ukázat, že si žalobce nevymýšlí a že dotyční svědci opravdu uznávají podání původně nepravdivých sdělení a výpovědí. Pokud by prohlášení nepředložil, odmítl by žalovaný jeho tvrzení jako nepodložené, jak to na jiném místě rozhodnutí učinil ohledně tvrzení žalobce o nekalém jednání paní S. a Z.;
- 3) návrh na výslech nikdy nevyslechnutého svědka Ing. M. L. měl být „střípkem v mozaice“ novot, které odůvodňují obnovu řízení, a to právě v kontextu změněných postojů některých svědků. Žalobce tedy v návrhu přednesl novoty, které ve svém souhrnu opodstatňují povolení obnovy řízení, avšak žalovaný tyto novoty rozměnil v osamoceně jednotlivosti, které takto odděleně poněkud zavádějícím způsobem prohlásil za neopodstatněné, neprokázané apod.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě shrnul obsah daňové kontroly, prováděné správcem daně před vydáním předmětných dodatečných platebních výměrů na DPH za zdaňovací období červenec – říjen a prosinec 2006. Dále zdůraznil, že obnova řízení neslouží k nápravě vad řízení či nezákonnosti daňových rozhodnutí, proto správce daně v řízení o návrhu na povolení obnovy řízení nezkoumá, zda vydání původního daňového rozhodnutí předcházelo úplné zjištění skutkového stavu, nýbrž toliko tím, zda jsou splněny podmínky § 117 d.ř. Smyslem obnovy řízení je dle žalovaného zohlednit okolnosti významné pro správné zjištění skutkového stavu, které vyšly najevo až dodatečně, po vydání původního rozhodnutí. K faktuře č. 6091 uvedl, že tento důkaz nebyl v původním řízení předložen, tudíž nemohl být logicky ani ambivalentně hodnocen. Důvodem pro povolení obnovy řízení tato faktura být nemohla, neboť správce daně neuznal odpočet daně uplatněný na základě dokladu č. 6090 z důvodu, že svědeckými výpověďmi bylo prokázáno, že práce, k nimž se měla faktura č. 6090 vztahovat, ve skutečnosti uskutečněny nebyly. Existence faktury č. 6091 na tomto

zjištění nemůže ničeho změnit. Dále namítl, že čestná prohlášení svědků o křivosti jejich původních výpovědí, stejně jako původní výpovědi těchto svědků v rozhodnutí hodnotil a není tak pravdou, že čestná prohlášení odmítl toliko s odkazem na judikát NSS. Dále žalovaný připomněl, že žalobce obdobnými námitkami brojil též žalobou proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na obnovu řízení věci daně z příjmů.

Dne 25.9.2013 byla soudu doručena replika žalobce, v níž tento shrnul, že jeho postoj spočívá na třech základních bodech, a to 1) dvojí odlišné posuzování faktury č. 6091 správcem daně, 2) nikoli řádné vypořádání s čestnými prohlášeními svědků předloženými žalobcem, 3) pochybení správce daně spočívající v nevyslechnutí svědka Ing. M. L.

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). V souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez jednání.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že Finanční úřad v Prostějově vydal na základě zprávy o daňové kontrole dne 29.1.2010 celkem 5 dodatečných platebních výměrů, jimiž byla žalobci dodatečně vyměřena DPH za zdaňovací období červenec až říjen a prosinec roku 2006. Všechny vydané platební výměry byly k odvolání žalobce přezkoumány FŘ Ostravě, které předmětné dodatečné platební výměry změnilo tak, že dodatečně vyměřenou daň vždy snížilo.

Ačkoli žalobce vznesl vůči všem čtyřem napadeným rozhodnutím totožné námitky, nelze činit zjištění z obsahu spisu souhrnně, neboť původní daňová řízení i návrhy na jejich obnovu se nezabývaly v jednotlivých zdaňovacích obdobích totožnými skutečnostmi a v jednotlivých napadených rozhodnutích o obnovách řízení byla vždy jako relevantní hodnocena jiná skutková tvrzení žalobce a jiné jím navržené důkazy.

Za zdaňovací období červenec a srpen 2006 doměřil správce daně žalobci dvěma platebními výměry DPH, neboť neuznal nárok na odpočet daně ve výši 38.000 Kč, uplatněný na základě faktur vydaných společností NAIL & TIN, a.s. za poradenskou činnost, jelikož žalobce neprokázal, že deklarovaná zdanitelná plnění přijal a použil pro uskutečnění své ekonomické činnosti.

Dne 10.10.2011 podal žalobce návrh na povolení obnovy řízení ve shora uvedených věcech z důvodu, že vyšly najevo nové skutečnosti a důkazy, které dle žalobce svědčí v jeho prospěch. Jednak uvedl, že tvrzení jeho bývalé jednatelky H. S. a bývalé účetní J. H. byla lživá a účelová ve snaze poškodit žalobce, což prokazuje skutečnost, že jsou vůči H. S. a B. Z. vedena trestní řízení. Dále tvrdil, že nově zjištěnými důkazy lze prokázat, že se předmětné obchody (náklad žalobce na poradenskou činnost ve výši celkem 119.000 Kč) uskutečnily. V této souvislosti předložil čestná prohlášení svědků O. K., V. B., S. K. a Ing. M. L. a navrhl jejich výslech a konfrontaci těchto osob s bývalou jednatelkou H. S., a dále čestné prohlášení M. K. o tom, že v původním řízení vypovídal křivě.

FŘ návrh na povolení obnovy řízení rozhodnutím č.j. 8910/11-1301-803479 zamítlo. V rozhodnutí se správní orgán I. stupně zabýval jednotlivými nově navrženými důkazy a hodnotil, zda tyto souvisí s případem. Ve vztahu k čestnému prohlášení M. K. ze dne 20.9.2011 o tom, že v původním daňovém řízení vypovídal

křivě, uvedl správní orgán I. stupně mj., že toto prohlášení se jeví jako účelové, neboť svědek neuvádí, zda pro pohrůžky ze strany B. Z. a J. H., pod jejichž tlakem měl učinit křivou výpověď, podal trestní oznámení, a dále neuvádí, že by a z jakého důvodu v současné době měla již hrozba pominout. Dále správní orgán zdůraznil, že případná odpovědnost svědka za podání křivé výpovědi v daňovém řízení je toliko přestupkem, přičemž odpovědnost za takový přestupek již zanikla uplynutím doby. Dle správního orgánu tak není zřejmé, proč by mělo být nynější prohlášení svědka o nepravdivosti původní výpovědi bráno v potaz, neboť svědek označuje svou původní výpověď za nepravdivou s vědomím, že mu za takové prohlášení již nehrozí žádná sankce. Naopak původní výpověď pod hrozbou sankce činil. Z uvedeného důvodu označil správní orgán čestné prohlášení svědka M. K. za nezpůsobilé založit důvod pro povolení obnovy dle § 117 d.ř. Svědci O. K. a V. B. v čestných prohlášeních ze dne 19.9.2011 uvedli dle FŘ skutečnosti týkající se realizace předmětné poradenské činnosti pro žalobce, které musely být žalobci známy již v době provádění daňové kontroly. Pokud by dle FŘ žalobce přijal předmětné plnění od společnosti NAIL & TIN, a.s., musel by mít sám nebo jeho zaměstnanci o takovém plnění nějaké informace. Žalobce však v průběhu daňové kontroly ani v odvolacím řízení proti předmětným platebním výměrům žádné důkazy prokazující realizaci předmětné poradenské činnosti nenavrhl. FŘ tudíž uzavřelo, že tato čestná prohlášení nelze označit za nové skutečnosti, které by bez zavinění žalobce nemohly být uplatněny v řízení dříve. Konečně čestné prohlášení S. K. vyhodnotilo FŘ jako nesouvisející s předmětem řízení, neboť svědkyně v něm hovoří toliko o dodávkách masa, nikoli o poradenské činnosti.

Odvolání žalobce ze dne 21.5.2012, které obsahuje tytéž námitky jako žaloba, žalovaný rozhodnutím č.j. 17331/13/7001-21001-010212 zamítl. V odůvodnění rozhodnutí se opětovně podrobně vypořádal s jednotlivými v návrhu na povolení obnovy tvrzenými skutečnostmi a navrženými důkazy. Žalovaný ocitoval relevantní právní úpravu obnovy řízení dle d.ř. a zdůraznil, že v řízení o povolení obnovy řízení se správní orgán zabývá existencí podmínek § 117 d.ř. a není oprávněn přezkoumávat zákonnost původního rozhodnutí ani řízení, které jeho vydání předcházelo, stejně jako úplnost zjištění skutkového stavu v původním řízení. Dále žalovaný velmi podrobně analyzoval obsah všech žalobcem předložených čestných prohlášení a poukázal na rozpory v samotných těchto prohlášeních, přičemž je závěrem hodnotil shodně jako FŘ. Zdůraznil, že pokud by se svědkové K., B. či K. skutečně na poradenské činnosti společnosti NAIL & TIN, a.s. pro žalobce podíleli, musela by tato skutečnost být žalobci známa. Ve vztahu k důkazu čestným prohlášením svědka M. K. žalovaný poukázal rovněž na skutečnost, že původní rozhodnutí nebylo vydáno pouze na základě výpovědi tohoto svědka. Nadto svědek nenabízí žádné nové důkazy, nýbrž pouze navrhuje, aby k věci vypovídal Ing. M. L. Žalovaný však usoudil, že pokud by současná tvrzení svědka byla pravdivá, jistě by disponoval větším množstvím informací a důkazních prostředků, jimiž by svá tvrzení podpořil. Dále žalovaný vytkl žalobci, že nijak nedokládá své tvrzení o lživosti výpovědi svědkyň S. a H. v původním řízení, přičemž uvedl, že svědkyně S. v původním řízení uvedla, že neví, o co se jedná, a svědkyně H. k poradenské činnosti od společnosti NAIL & TIN, a.s. vůbec nevypovídala. Není tedy zřejmé, v jakém ohledu by měly být výpovědi těchto svědkyň lživé. K požadavku na výslech svědka Ing. M. L. uvedl žalovaný, že výslech tohoto svědka již žalobce skutečně požadoval v původním řízení, tudíž jej nelze považovat za novou skutečnost.

Za zdaňovací období září 2006 doměřil správce daně žalobci DPH, neboť neuznal nárok na odpočet daně ve výši 19.000 Kč, uplatněný na základě

faktury vydané společností NAIL & TIN, a.s. za poradenskou činnost, a dále odpočet daně ve výši 16.100 Kč, uplatněný na základě faktur vydaných společností NAIL & TIN, a.s. za dodávku děleného masa, jelikož žalobce neprokázal, že deklarovaná plnění přijal a použil pro uskutečnění své ekonomické činnosti.

Dne 10.10.2011 podal žalobce shora uvedený návrh na povolení obnovy řízení a doložil shora uvedená čestná prohlášení svědků.

FŘ návrh na povolení obnovy řízení rozhodnutím č.j. 8911/11-1301-803479 zamítlo. V rozhodnutí se správní orgán I. stupně zabýval jednotlivými nově navrženými důkazy a hodnotil, zda tyto souvisí s případem. Čestná prohlášení M. K. ze dne 20.9.2011 a S. K. ze dne 19.9.2011 o tom, že v původním daňovém řízení vypovídali křivě, vyhodnotilo FŘ jako účelová. Svědci dle FŘ neuvádí, zda pro pohružky ze strany paní Z. a H., pod jejichž tlakem měli učinit křivou výpověď, podali trestní oznámení, a dále neuvádí, že by a z jakého důvodu v současné době měla již hrozba pominout. Svědkyně K. dle FŘ toliko uvedla, že pánové B. a K. dodávali dělené maso do DONA marketu, avšak na název společnosti si nevzpomněla s tím, že její dřívější výpověď byla učiněna pod psychickým tlakem paní Z. Rozpory s dřívější výpovědí, kdy uvedla, že maso bylo nakupováno pouze od dodavatelů ZD Dolany a ZD Mladějovice, však v prohlášení blíže neosvětlila. Dále správní orgán zdůraznil, že případná odpovědnost svědka za podání křivé výpovědi v daňovém řízení je toliko přestupkem, přičemž odpovědnost za takový přestupek již zanikla uplynutím doby. Dle správního orgánu tak není zřejmé, proč by měla být nynější prohlášení svědků o nepravdivosti původní výpovědi brána v potaz, neboť svědci označují svou původní výpověď za nepravdivou s vědomím, že jim za takové prohlášení již nehrozí žádná sankce. Naopak původní výpovědi pod hrozbou sankce činili. Z uvedeného důvodu označil správní orgán čestné prohlášení svědka M. K. a S. K. za nezpůsobilé založit důvod pro povolení obnovy dle § 117 d.ř. Svědci O. K. a V. B. v čestných prohlášeních ze dne 19.9.2011 uvedli dle FŘ skutečnosti týkající se realizace předmětné poradenské činnosti pro žalobce, které musely být žalobci známy již v době provádění daňové kontroly. Pokud by dle FŘ žalobce přijal předmětné plnění od společnosti NAIL & TIN, a.s., musel by mít sám nebo jeho zaměstnanci o takovém plnění nějaké informace. Žalobce však v průběhu daňové kontroly ani v odvolacím řízení proti předmětným platebním výměrům žádné důkazy prokazující realizaci předmětné poradenské činnosti nenavrl. FŘ tudíž uzavřelo, že tato čestná prohlášení nelze označit za nové skutečnosti, které by bez zavinění žalobce nemohly být uplatněny v řízení dříve.

Odvolání žalobce ze dne 21.5.2012, které obsahuje tytéž námitky jako žaloba, žalovaný rozhodnutím č. 16975/13/7001-21001-010212 zamítl. V odůvodnění rozhodnutí se žalovaný opětovně podrobně vypořádal s jednotlivými v návrhu na povolení obnovy tvrzenými skutečnostmi a navrženými důkazy, ocitoval a vyložil relevantní právní úpravu obnovy řízení dle d.ř., velmi podrobně analyzoval obsah všech žalobcem předložených čestných prohlášení a poukázal na rozpory v samotných těchto prohlášeních, přičemž je závěrem hodnotil shodně jako FŘ.

Za zdaňovací období říjen 2006 doměřil správce daně žalobci DPH, neboť neuznal nárok na odpočet daně ve výši 16.781,80 Kč u plnění dle dokladu č. 6090 za rekonstrukci zeleně u DONA marketu v Laštanech, jelikož žalobce neprokázal, že se deklarované plnění reálně uskutečnilo, a že je žalobce použil pro uskutečnění své ekonomické činnosti.

Dne 23.8.2011 podal žalobce návrh na povolení obnovy řízení. Namítal, že mu byla vrácena část účetnictví, v němž objevené faktury č. 6090 a 6091 vyvracejí závěry daňových orgánů o nerealizaci předmětných zahradnických prací

při rekonstrukci zeleně kolem DONA marketu v Lašťanech, neboť faktury byly řádně zaplacený. Dále doložil čestná prohlášení svědků, kteří se měli těchto prací účastnit a být nápomocni K. P. Dále tvrdil, že tvrzení bývalé jednatelky společnosti H. S. a bývalé účetní J. H. byla lživá a účelová ve snaze poškodit žalobce, což prokazuje trestní řízení vedené proti bývalé jednatelce.

FŘ návrh na povolení obnovy řízení rozhodnutím č.j. 8912/11-1301-803479 zamítlo. V rozhodnutí se správní orgán I. stupně zabýval jednotlivými nově navrženými důkazy a hodnotil, zda tyto souvisí s případem. Svědkem O. K. v čestném prohlášení ze dne 15.8.2011 uvedené tvrzení, že se na zahradnických pracích u DONA marketu osobně podílel, označilo FŘ za skutečnost, která musela být žalobci známa již v době provádění daňové kontroly. Pokud by dle FŘ žalobce přijal plnění od K. P., musel by mít sám nebo jeho zaměstnanci o takovém plnění nějaké informace. Žalobce však v průběhu daňové kontroly ani v odvolacím řízení proti předmětnému platebnímu výměru provedení uvedeného důkazu nenavrhl. K čestnému prohlášení Ing. M. L. ze dne 28.7.2011 o tom, že se osobně zemních a zahradnických prací na pozemku žalobce v L. domu č.p. 562 účastnil, FŘ uvedlo, že již v původním řízení byly obsahem spisu vyjádření Ing. M. L., s nimiž se správce daně i odvolací orgán zřetelně seznámili, a která podrobili hodnocení. FŘ tudíž uzavřelo, že skutečnosti uvedené v čestných prohlášeních těchto svědků nelze označit za nové skutečnosti, které by bez zavinění žalobce nemohly být uplatněny v původním řízení. Ohledně faktury č. 6090 FŘ konstatovalo, že tato byla předmětem přezkumu v daňové kontrole, tudíž nejde v žádném případě o nový důkaz, faktura č. 6091 se dle FŘ předmětu řízení netýká vůbec, neboť je jí fakturována realizace zahrady u rodinného domu v Toveři.

Odvolání žalobce ze dne 21.5.2012, které obsahuje tytéž námitky jako žaloba, žalovaný rozhodnutím č. 17333/13/7001-21001-010212 zamítl. V odůvodnění rozhodnutí se žalovaný opětovně podrobně vypořádal s jednotlivými v návrhu na povolení obnovy tvrzenými skutečnostmi a navrženými důkazy, ocitoval a vyložil relevantní právní úpravu obnovy řízení dle d.ř., velmi podrobně analyzoval obsah všech žalobcem předložených důkazů, které hodnotil shodně jako FŘ. K hodnocení čestného prohlášení O. K. přidal žalovaný zjištění, že osobní přítomnost svědka O.K. u provádění zahradnických prací u DONA marketu nezmínila ve výpovědi v původním řízení sama K. P., ani Ing. M. L. K požadavku na provedení výslechu Ing. M. L. uvedl žalovaný, že tvrzení Ing. M. L. o tom, že se osobně zahradnických prací účastnil, byla v původním řízení vyvrácena řadou dalších důkazů a výpovědí svědků, kteří se v okolí DONA marketu pohybovali. Dále žalovaný vytkl žalobci, že nijak nedokládá své tvrzení o lživosti výpovědi svědkyň S. a H. v původním řízení.

Za zdaňovací období prosinec 2006 doměřil správce daně žalobci DPH, neboť neuznal nárok na odpočet daně ve výši 15.327 Kč, uplatněný na základě faktur č. 60008 a 60009 vydaných společností NAIL & TIN, a.s. za dodávku děleného masa a masných výrobků od společnosti CHP Řepová, jelikož žalobce neprokázal, že se deklarovaná plnění uskutečnila.

Dne 10.10.2011 podal žalobce shora uvedený návrh na povolení obnovy řízení a doložil shora uvedená čestná prohlášení svědků.

FŘ návrh na povolení obnovy řízení rozhodnutím č.j. 8913/11-1301-803479 zamítlo se stejným odůvodněním jako je shora popsáno u zdaňovacího období září 2006. Odvolání žalobce ze dne 21.5.2012, které obsahuje tytéž námitky jako žaloba, žalovaný rozhodnutím č. 16951/13/7001-21001-010212 zamítl s odůvodněním obdobným jako v rozhodnutí č. 16975/13/7001-21001-010212.

Podle § 117 odst. 1 d.ř. řízení ukončené pravomocným rozhodnutím správce daně se obnoví na návrh příjemce rozhodnutí, nebo z moci úřední, jestliže

- a) vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí,
- b) rozhodnutí bylo učiněno na základě padělaného nebo pozměněného dokladu anebo dokladu obsahujícího nepravdivé údaje, křivé výpovědi svědka nebo nepravdivého znaleckého posudku,
- c) rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem, nebo
- d) rozhodnutí záviselo na posouzení předběžné otázky a příslušný orgán veřejné moci o ní dodatečně rozhodl jinak způsobem, který má vliv na toto rozhodnutí a jemu předcházející řízení.

Krajský soud předně uvádí, že obdobnou žalobou žalobce se již skutečně zabýval. Rozsudkem ze dne 5.6.2014, č.j. 22 Af 144/2012-21, který nabyl právní moci dne 23.6.2014, zamítl krajský soud žalobu, již se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí, jímž byl zamítnut jeho návrh na obnovu daňového řízení ve věci daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2006.

Úvodní stesky žalobce nad tendenčním vyzněním rozhodnutí žalovaného krajský soud shodně jako v rozsudku č.j. 22 Af 144/2012-21 hodnotí jako zcela nekonkrétní žalobní body. Shodně jako ve zmíněném rozsudku, na nějž a judikaturu v něm citovanou krajský soud v podobnostech odkazuje, i v této věci bylo soudu umožněno posoudit úvodní námitky žalobce pouze v dané míře obecnosti. Soud proto konstatuje, že rozhodnutí žalovaného nejsou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. nepřezkoumatelná, neboť ve vztahu k tvrzeným důvodům obnovy řízení žalovaný pečlivě hodnotí všechny žalobcem tvrzené skutečnosti a navržené důkazy a u každé jednotlivě uvádí, zda se skutečně s ohledem na rozsah dokazování v původním řízení jedná o skutečnosti a důkazy nové ve smyslu § 117 odst. 1 d.ř., nebo zda se jedná o skutečnosti a důkazy, které již v původních řízeních zohledněny byly a žalobce se toliko domáhá jejich odlišného hodnocení. Dále z těch důkazních návrhů, které sice žalovaný novými shledává, vylučuje ty, které nedostojí zákonnému požadavku § 117 odst. 1 písm. a) d.ř., tj. které žalobce zjevně mohl navrhnout již v původním řízení a neučinil tak. Odůvodnění rozhodnutí žalovaného ve všech čtyřech případech je tedy přezkoumatelné a obsahuje všechny náležitosti odůvodnění rozhodnutí dle § 102 odst. 4 d.ř. Správnost úvah krajského soudu ostatně potvrdil i NSS v rozsudku ze dne 3.12.2014, č.j. 6 Afs 154/2014-23, jímž zamítl kasační stížnost žalobce proti rozsudku krajského soudu.

Námitka týkající se faktury č. 6091 byla rovněž v rozsudku č.j. 22 Af 144/2012-21 podrobně vyhodnocena, přičemž krajský soud neshledává důvod, pro který by se měl od provedeného hodnocení odchýlit. Z rozsudku č.j. 22 Af 144/2012-21 tudíž cituje: „Z obsahu spisu soud zjistil, že fakturu č. 6091 vystavila K. P., IČ: 68143532 dne 20.11.2006 odběrateli M. L., bytem L. 363, B. – L. na částku 89.603,- Kč, přičemž předmět zdanitelného plnění, které se mělo uskutečnit dne 10.11.2006, je uvedena realizace výsadby zahrady a zavlažovacího systému zahrady u novostavby RD Toveř. Lze se tedy plně ztotožnit se závěrem žalovaného, že tato faktura s případem nesouvisí a týká se zjevně jiného subjektu. Tato faktura tedy nemůže být důvodem pro obnovu předmětného daňového řízení, neboť její provedení k důkazu by nemohlo mít žádný, natož podstatný vliv na výrok rozhodnutí ve smyslu § 117

odst. 1 písm. a) d.ř. Tvzení žalovaného, že tato faktura byla hodnocena ambivalentně, tj. že došlo ke změně jejího hodnocení stran správních orgánů poté, co se projevilo pozitivní vyznění dané faktury pro žalobce, nemá dle názoru soudu oporu ve spise, neboť z žádné listiny ani rozhodnutí správních orgánů nevyplývá, že by obsah předmětné faktury jakkoli příznivě pro žalobce kdy vyzníval.“ I s touto argumentací krajského soudu se NSS ztotožnil.

Druhý žalobní bod se týkal nesprávného nakládání správních orgánů s čestnými prohlášeními, které žalobce k návrhům na obnovu řízení přiložil. Soud předně uvádí, že žalovaný věnoval hodnocení obsahu předložených čestných prohlášení převážnou část odůvodnění svých rozhodnutí. FR i žalovaný důkladně analyzovali čestná prohlášení předložená k jednotlivým případům, a není tudíž pravdivé tvrzení žalobce, že žalovaný toliko odkázal na judikurní závěry, nadto nepřiléhavé.

Pokud jde o čestná prohlášení nových osob, které potvrzují provedení fakturovaných služeb, jako jsou V. B. a O. K., žalovaný je jako důkaz odmítl s odkazem na to, že je žalobce mohl uplatnit již v průběhu daňové kontroly, jelikož si musel být vědom jejich účasti na žalobcových podnikatelských aktivitách. Uvedené zdůvodnění krajský soud bez výhrad akceptuje a ostatně žalobce neuvedl žádné důvody, které by mu v uplatnění těchto důkazů v minulosti bránily. Čestná prohlášení svědků V. B., O. K. a S. K. ohledně poradenských služeb (blíže nespécifikovaných projektů v hodnotě 300 000 Kč) a dodávek děleného masa (není patrné ani, zda odběratelem měl být stěžovatel nebo společnost NAIL & TIN, a.s.) jsou dle názoru soudu natolik obecná, že žalovaný ani nemohl bez dalšího dovodit vztah těchto čestných prohlášení k posuzovaným případům uplatňovaných nároků na odpočet DPH.

V čestných prohlášeních svědků M. K. a S. K. o tom, že v původním řízení vypovídali křivě, shledaly a popsaly správní orgány zjevné rozpory a nelogičnosti, přičemž shora popsané obavy o věrohodnost těchto prohlášení soud sdílí, neboť ani jeden ze svědků přesvědčivě neuvádí, jaké konkrétní okolnosti je k podání křivých výpovědí dohnaly, nýbrž hovoří jen neurčitě o „obavách“ a „nátlaku“. Žalovaný dále doplnil pochybnosti správního orgánu I. stupně o věrohodnosti takových důkazů významným závěrem, že předmětná čestná prohlášení nemohou být důvodem pro obnovu řízení dle § 117 odst. 1 písm. b) d.ř., neboť napadené rozhodnutí nebylo vydáno pouze na základě výpovědi uvedených svědků, nýbrž (dodává soud) i na základě jiných skutečností, a to vyjádření samotného daňového subjektu (zejména tehdejšího jednatele R. L.) a jeho bývalé jednatelky H. S.

Konečně čestné prohlášení svědka Ing. M. L. žalovaný rovněž podrobil hodnocení a jako nový důkaz jej zcela správně odmítl s poukazem na skutečnost, že obsah vyjádření Ing. M. L. byl daňovému subjektu již v původních daňových řízeních nejen znám, ale správnost obsahu těchto vyjádření byla správcem daně vyvrácena, neboť neobstála v kontextu dalších relevantních skutkových okolností, zjištěných z ostatních provedených důkazů, zejména výpovědí dalších svědků.

Žalobce i přes shora uvedené neuvádí, zda úvahy správních orgánů považuje za nejasné, nelogické, či vzájemně si protiřečící, popř. zda se dle jeho názoru

správní orgány s některými konkrétními skutečnostmi tvrzenými v návrhu na obnovu řízení, či v odvolání nevypořádaly.

Poslední konkrétní žalobní bod spočíval v nevyslechnutí Ing. M. L. coby svědka. Jelikož tuto skutečnost žalobce namítal i v kasační stížnosti proti předchozímu rozhodnutí krajského soudu ve věci daně z příjmů, lze ocitovat vypořádání tohoto žalobního bodu z odst. 14 rozsudku NSS č.j. 6 Afs 154/2014-23: *„Stěžovatel však přímo v kasační stížnosti výslovně uvádí, že o výsledch uvedeného svědka usiluje již od samotného počátku řízení ve věci samé; a o to více má být právně nesprávný odmítavý postup k tomuto důkazu v řízení o povolení obnovy řízení. Už sama uvedená úvaha vylučuje, že by v tomto případě mohlo jít o nový důkaz, který nemohl být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněn v řízení již dříve, když jej stěžovatel dle vlastních slov již dříve v řízení uplatňoval. Navrhovaný důkaz tudíž z povahy věci nemůže být důvodem obnovy řízení. Tvrzení stěžovatele se navíc dle dokumentů založených ve správním spise zjevně nezakládá na pravdě. Ve zprávě o výsledku daňové kontroly ze dne 28.1.2010, podepsané stěžovatelem, se výslovně uvádí, že stěžovatel výsledk svědka Ing. M. L. nepožaduje, a to shodně pro oba posuzované případy uplatňovaných daňových výdajů. Z uvedené zprávy lze dále seznat, že Ing. M. L. (t.č. ve výkonu trestu) podal k posuzovaným případům svá písemná vyjádření, která žalovaný v rámci hodnocení jednotlivých důkazů zhodnotil.“*

S citovanou argumentací NSS se krajský soud zcela ztotožňuje. Poslední výtku žalobce, že žalovaný hodnotí nově předložené důkazy žalobce toliko jako osamocené jednotlivosti, považuje soud za vyvrácenou obsahem napadených rozhodnutí. Žalovaný jednak skutečnosti uváděné jednotlivými svědky v čestných prohlášeních konfrontuje vzájemně, srovnává je rovněž s celým průběhem původních daňových řízení, a teprve poté uzavírá, že se nejedná o důkazní prostředky s potenciálem prokázání důvodnosti návrhu na obnovu řízení. Přiznat relevanci důkaznímu prostředku, jakožto slovy žalobce „střípku do mozaiky“, lze dle názoru soudu toliko tehdy, pokud takový důkazní prostředek sám o sobě uspěje v hodnocení věrohodnosti a je nositelem pro přijatý závěr významného skutkového zjištění. O uvedený případ se však v dané věci nejedná.

Na základě výše uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že uplatněné žalobní body nejsou důvodné. Jelikož soud neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí ani vady řízení, které jeho vydání předcházelo, žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce byl v řízení neúspěšný. Žalovaný náhradu nákladů řízení požadoval, avšak dle judikatury správních soudů představuje povinnost správního úřadu hájit jím vydané rozhodnutí před soudem proti správní žalobě integrální součástí povinností plynoucích z běžné správní agendy, tudíž žalovanému náhrada nákladů nepřísluší (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014-47).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 30.dubna 2015

Za správnost vyhotovení:
Bc. Marcela Pudichová

Mgr. Jiří Gottwald, v. r.
předseda senátu